

Một Sự Thật Phơi Bày

Sợi Dây Chuyển Phật Tính Yêu Thương :
Tôi là Sợi Dây Chuyển Phật Tính
Yêu Thương đang chan hòa, bao toàn
Vũ Trụ.

Tôi vốn Thương Hằng, Thanh Tịnh
Sáng Ngời.

Tôi cũng vốn Từ Bi, Đồng Thể với Muôn
Loài, Muôn Vật nên tự động bảo vệ những gì
yếu đuối và những gì cần được cứu giúp....
Tôi không hề Vị Kỳ mà chỉ Vị Tha, vì tự biết
rằng cái hạnh phúc của Chính Tôi, và của
Muôn Loài đều tùy thuộc vào mọi hành động
hiện tại của tôi.

*Nhất Tâm, Rõng Không sao đầy sức sống
An Lạc, Nhiệm Mầu Chân Nghĩa Tính Không!*

Xin quý vị hãy ngắm nhìn thật kỹ bằng con mắt Bát Nhã, vô tư, không thành kiến, không phân biệt, không vương mắc, thì ngay đây, trước mắt chúng ta, muôn loài, muôn vật, khắp vũ trụ bao la đều đang hiển hiện một sức sống thật sống động, thật thiêng liêng và huyền diệu, không thể nào giải thích hết bằng lời nói hay bằng văn tự cho được.

Toàn thể vũ trụ, vạn vật đang cùng chúng ta hòa nhịp điệu rất tự nhiên, từng giây, từng phút, không hề ngưng nghỉ và không có cái gì có thể tách rời khỏi cái gì được; Một Sức Sống Vi Diệu đang biểu lộ ngay nơi người, nơi vật, nơi muôn loài v...v... Có phải chúng ta đang cùng hư không, trời xanh, nước biếc, đất đá, núi đồi, hoa lá, cỏ cây, muôn loài hữu tình, vô tình, với muôn màu sắc, muôn hình dạng v...v... Tất cả đều sinh hoạt, đều cùng nhau đóng góp tài năng sẵn có, để cùng tô vẽ một bức tranh đầy sống động và vô cùng linh diệu tuyệt vời.

Đồng thời chúng ta cũng đang cùng nhau ca, cùng nhau hòa tấu và trình diễn một buổi : “Ca, Hòa Nhạc Sống” dài vô cùng tận với những nhạc cụ sẵn có của chúng ta, được đem dùng một cách thật hài hòa, khéo léo, và thích hợp trong từng vị trí, từng môi trường; Kể cả những chú sâu, cô kiến, dù nhỏ, dù lớn, không một ai mà không làm trọn vẹn nhiệm vụ của mình trong từng các vai trò không khác gì những vị nhạc sĩ, ca sĩ, Siêu Việt! Để cho khúc nhạc đời mầu nhiệm với muôn vạn âm thanh nhịp nhàng, thánh thót kéo dài vô tận... Khúc nhạc đầy năng lực này, cũng khó diễn tả bằng ngọn bút và lời nói vì không thể nào tả cho siết được sự siêu việt tột cùng ấy! Thế mà lạ thay và hân hạnh biết bao! Là chính chúng ta đang hiện hữu và đang cùng sử dụng nguồn năng lực, nguồn sống chung sẵn có ấy.

Qua một chứng minh nhỏ dưới đây, sẽ thấy rõ hơn: Giữa chúng ta với vũ trụ, vạn vật đều nằm trong một trạng thái bắt buộc, nhưng lại rất tự nhiên là phải có sự liên hệ thật mật thiết, không thể nào thiếu nhau trong từng giây, từng phút; Có phải là đời sống của chúng ta:

- ✓ Không thể thiếu người trồng lúa, trồng rau, trồng hoa trái v...v...để có thức ăn hàng ngày.
- ✓ Không thể thiếu người dệt vải, làm quần áo để mặc.
- ✓ Không thể thiếu người chế muôn vật dụng cho nhu cầu cần thiết của cuộc sống chúng ta.
- ✓ Không thể sống ngoài các vị: Sĩ, Nông, Công, Thương. Lại cũng không thể thiếu người xây nhà để ở, người xây cầu cống, làm đường xá để đi.
- ✓ Không thể thiếu không khí, khoảng không gian rộng mênh mông, và cũng không thể thiếu bóng mặt trời, mặt trăng, đất nước v...v...

Tóm lại, chúng ta cần tất cả muôn loài, muôn vật quanh ta, nghĩa là cần toàn thể vũ trụ, vạn vật.

Đã không thể thiếu nhau, không thể xa nhau thì phải chăng chúng ta là đồng nhất, mà đã là đồng nhất thì chính chúng ta là muôn loài, là muôn vật, là đại vũ trụ không sai khác.
Vậy :

“ Một là tất cả, tất cả là Một.”

Đã là nhau, đã không ai có thể thiếu ai trong cuộc sống, thì tại sao chúng ta không kính trọng, trân quý, thương yêu, và từ bi với nhau? Nếu đã hiểu và biết thương người như thương chính bản thân mình, thì đương nhiên là chẳng bao giờ chúng ta nỡ làm tổn thương bất cứ một vật gì đang hiện hữu và đang cùng ta góp mặt, cùng ta chung một sức sống, một năng lực bất khả thuyết này.

Khi đã hiểu, thì ai nỡ tị hiềm với ai? Ai nỡ ghen ghét với ai? Ai nỡ hận thù và trả thù ai? Ai nỡ tranh dành độc ác với ai? Và ai nỡ ăn thịt ai? Vậy thì chúng ta có nên đoạt mạng sống của loài vật mà ăn nữa không? Cũng nên biết đã là loài động vật (hữu tình) thì tất cả đều có bộ óc, đều có hệ thống thần kinh cùng khắp thân thể nên rất nhạy cảm. Khi một vật gì chạm mạnh vào thân một chút là đã đau đớn ngay, huống gì khi bị đổ máu thì thống khổ biết chừng nào !

Tại sao chúng ta luôn bảo vệ mạng sống của chính mình, luôn sợ đau đớn, sợ đổ máu, sợ chết mà chúng ta lại không nghĩ đến những loài vật cũng hết như ta, chúng cũng cần bảo vệ mạng sống, cũng đau đớn và sợ chết y như chúng ta vậy.

Tội nghiệp thay, chỉ vì nhân quả nghiệp báo, nên họ bị đọa đầy làm súc sinh, mà súc sinh thì vô minh nhiều hơn loài người và không nói được tiếng người; Bởi không thông minh, nên bị loài người bắt nạt, chúng ta đã dùng trí khôn ngoan và sự độc ác mà cướp đoạt mạng sống của họ để nuôi mạng sống của mình, nhưng có biết đâu rằng mọi sự tàn ác ấy, đều phải trả một giá tương ứng, có nghĩa là ăn một miếng thì phải trả lại một miếng.

Luật Nhân Quả và sự bình đẳng tuyệt đối trong Đạo Phật không bao giờ sai, ai gieo nhân nào thì sẽ gặt quả ấy, gieo nhân tốt như làm việc thiện thì sẽ gặt được quả thiện; Gieo nhân Đao Phủ, ăn thịt súc sinh, thì sẽ phải làm thân súc sinh để họ ăn lại chính mình. Chúng ta cứ ăn nuốt lẫn nhau mãi nên vòng Luân Hồi cũng luẩn quẩn mãi không bao giờ dứt, vì nợ thân mạng của nhau!

Cũng chỉ vì vô minh không biết rõ sự thật, hoặc nếu có biết phần nào, thì lại không đủ can đảm để chấp nhận một sự thật đau lòng không thể tránh là: « Đã có ăn thì phải có trả ! » ; Trong chúng ta, từ hàng hà sa số kiếp đến nay, hỏi có ai dám nói là:

« **Mình chưa hề bao giờ ăn thịt chúng sinh !** »

Vậy đã biết rõ là ai cũng đã từng ăn thịt ai, và ai cũng đã từng làm súc sinh, rồi lại làm người, cứ loanh quanh như thế, thì trong đám súc vật đây, lẽ dĩ nhiên là có những người thân của mình, nếu họ chưa siêu thoát, và cũng rất có thể là có cả tổ tiên, ông bà, cha mẹ, anh chị em họ hàng nội ngoại, bạn bè v...v..., từ nhiều đời, nhiều kiếp của chúng ta cho đến nay, vẫn luẩn quẩn còn đó! Họ ngay đây, trước mắt chúng ta, và đang cho ta một chứng minh thật hãi hùng là đoàn súc sinh trước mắt đó là người thân của ta chứ ai đâu xa lạ gì! Vì chẳng có một ai dám bảo đảm là tất cả mọi người thân của chúng ta trong nhiều đời, nhiều kiếp tới nay đều đã siêu thoát !

Muốn chấm dứt một sự việc vô cùng phức tạp và nan giải này, thì qua Đạo Phật, chúng ta cũng đã hiểu sơ về Luật Nhân Quả, Nghiệp Báo. Qua đạo Phật, chúng ta cũng đã có đường lối Giác Ngộ, để giải thoát chính mình, và giải thoát toàn thể chúng sinh ra khỏi sự đọa đầy này, thì chúng ta còn đợi gì mà không tu học, không thực hành để sửa chữa ngay những sai lầm vô minh ấy, để từ bi với chính thân tâm mình là không còn ăn mạng chúng sinh nữa :

Vì: **“ Không ăn, thì không phải trả
Không vay nợ, thì không ai đòi”**

Được thế, thì chúng ta không còn tự tình-nguyện làm những kiếp súc sinh, cũng không còn dùng chiếc bao tử của mình để làm cái nghĩa địa chôn vùi biết bao nhiêu thân mạng súc vật, trong đó có cả những người thân yêu của chính mình!

Nếu chúng ta từ chối không ăn mạng sống của chúng sinh nữa, thì đương nhiên ngoài chợ, trong các tiệm ăn, ngoài xã hội, không còn ai mua bán thân mạng hay giết chóc súc vật nữa và cũng đã chấm dứt được việc làm vô ý thức, là việc làm mà không cần sự đồng ý của nhân vật đang bị bắt nạt, đang bị lợi dụng, đang bị hy sinh vô lý cho cả kẻ bán lẫn người mua kia.

Từ chối ăn thịt để tỏ lòng từ bi đối với chính mình, và cũng là để tỏ lòng từ bi đối với muôn loài động vật hữu tình.

Nếu có thể, ta nên ăn chay, ăn càng nhiều càng tốt; Chúng ta tập ăn chay tối thiểu một tháng hai ngày, rồi bốn ngày, rồi tăng lên mười ngày và cứ tiếp tục tăng mãi cho đến khi ăn được trường chay. Ăn chay cũng bổ dưỡng y như ăn thịt cá, nếu chúng ta chịu khó tìm hiểu, thì trong mọi loại ngũ cốc, rau đậu, mọi thứ trái cây cũng có rất nhiều chất bổ dưỡng và vô cùng dồi dào năng lượng.

❖ Ăn chay ít bệnh tật

- ❖ Ăn chay tăng tuổi thọ
- ❖ Ăn chay trẻ trung dai
- ❖ Ăn chay thanh tịnh thân tâm.

Ăn chay đỡ tội lỗi hơn là ăn mạng sống, vì dù gì thì loài thực vật là loài vô tình không có bộ óc, không có hệ thống thần kinh nên sự nhạy cảm ít thì sự đau đớn cũng ít hơn, và chúng ta ăn loài thực vật cũng đỡ tội lỗi hơn.

Hãy kính cẩn chấp tay chiêm ngưỡng, tán thán và biết ơn muôn loài, muôn vật, cùng toàn thể vũ trụ đang hài hoà, đang cùng chúng ta hiển hiện một sức sống tuyệt diệu và bất diệt; Đồng thời bằng một tâm thanh tịnh, thật tự nhiên, và vô tư, không phán đoán, không phân biệt, không vướng mắc, chúng ta nguyện thể luôn trân quý và tri ân tất cả những gì đang hiện hữu quanh ta, những gì chúng ta đang có, được như thế thì quả thật ngay đây đúng là Cực Lạc, và cũng ngay đây chúng ta đã có Thế Giới Hòa Bình, Muôn Dân An Lạc:

- Xin Kính Dâng lên mười phương Chư Phật, Chư Bồ Tát, Chư Hiền, Thánh Tăng
- Kính Dâng lên Cha Mẹ Hiền Tiên, Cha Mẹ nhiều đời, Cửu Huyền Thất Tổ từ Vô Thủy.
- Kính Dâng lên Muôn Loài, Muôn Vật, Toàn Thể Vũ Trụ, Kẻ Oán, Người Ân, các Oan Hồn, các Anh Linh, Anh Hùng, Liệt Sĩ, Anh Thờ v...v... Âm Dương Đồng Nhất.